

“És un error de sostenir que l'estat islàmic és contrari a la democràcia”

A principi dels anys 80, els Germans Musulmans van intentar una insurrecció armada en què hi hagué més de 20.000 morts; però avui advoquen per una resistència pacífica contra la dictadura del Baas a Síria. De fet, fa un parell d'anys el règim siríà trontollava. Creieu que ara ha recuperat la solidesa?

—Ho sembla, però no. Un règim com aquest, que sobreviu a causa del clima de terror que crea entre la població, com els de l'Europa de l'Est comunista, i no pas gràcies al suport popular, sempre és feble. En qualsevol moment, pot col·lapsar-se i desfer-se.

—Des de fora, fa la impressió que ara el règim és més repressiu que quan el president Baixar al-Assad va assumir el poder. Hi esteu d'acord?

—És cert que els primers anys del govern de Baixar, la repressió era menor que en el període anterior. Però des del 2005, quan el règim va quedar aïllat, les detencions han augmentat i els espais de llibertat s'han reduït. Nosaltres en som la primera víctima, però els altres partits de l'oposició també es troben en una situació semblant.

—El Líban travessa una crisi delicada. Què en penseu, de la política de Síria respecte al Líban?

—El govern es troba darrere l'assassinat de Rafiq al-Hariri, i també de més assassinats polítics que han tingut lloc al país de llavors ençà. Els libanesos ho saben i per això l'acusen. Aquests assassinats han creat una crispació al Líban molt perillosa. Ja és hora que Síria tingui una actitud respectuosa respecte al Líban i no hi interfereixi negativament.

—Considereu que els Germans Musulmans representen la vertadera alternativa al règim del Baas?

—El nostre objectiu no és pas de reemplaçar aquest govern, sinó de ser

Sadr ad-Din al-Bayanuni (Alep, 1938) és el líder dels Germans Musulmans sirians, el principal partit de l'oposició al règim del president Baixar al-Assad. Aquest advocat d'origen humil ha passat més d'un terç de la vida a l'exili, primer a Jordània, i, des del 2001, a Londres. Bayanuni és un home tranquil i educat, un caràcter en consonància amb la moderació que ha aportat a l'organització que dirigeix.

una força més en la configuració d'una nova era política a Síria. Els principals partits de l'oposició dins Síria, comprant tot l'espectre ideològic, vam signar fa dos anys la declaració de Damasc, en què demanàvem eleccions lliures i l'establiment d'un sistema democràtic, i apostàvem per la resistència pacífica. El futur de Síria demana la participació de tots els partits sirians en un procés polític que desemboqui

en l'aprovació d'una nova constitució, i no pas en l'apropiació de l'estat per part d'un sol partit una altra vegada. Malauradament, els poders occidentals no semblen creure que hi hagi una alternativa creïble, ni els importen gaire les violacions de drets humans al nostre país, i prefereixen fer pressió sobre al règim perquè canviï d'actitud, més que no pas un canvi de règim.

—Molts liberals tenen por que, si guanyessin les eleccions, els Germans Musulmans implantarien un règim islàmic i antidemocràtic...

—És un error de sostenir que l'estat islàmic és contrari a la democràcia. De fet, la democràcia és el sistema més proper a l'estat islàmic. Tot i tenir una inspiració ideològica islamista, nosaltres volem un estat civil en què tothom sigui igual davant la llei, que garanteixi les llibertats individuals, una separació de poders, i no pas una teocràcia. Els clergues no tindran el poder, sinó que serà un polític laic el qui dirigirà el govern, d'acord amb el resultat de les eleccions.

—Això vol dir que acceptaríeu la possibilitat que un cristià o una dona arribés a la presidència del govern?

—Òbviament. Síria és un país molt plural, sobretot des del punt de vista religiós. Per tant, una comunitat no es pot imposar sobre cap altra sense que això provoqui una crisi política i social. Hem de ser capaços de resoldre els problemes amb el diàleg, no amb la imposició. De fet, el fundador del nostre moviment, Mustafà Sibai, el 1949, essent el vice-president del parlament, va ser un dels responsables d'incloure el principi d'igualtat a la primera constitució del país després de la independència.

—Quina hauria de ser la posició de la xària en el vostre estat islàmic ideal?

—El mateix que estableix l'actual Constitució siriana, una font d'inspiració legal. La majoria de la població siriana és musulmana, i és normal que la xària tingui aquesta posició. Hi ha molt desconeixement a occident del que vol dir la xària. La llei islàmica és una sistema legal civil; no va ser pensada per una teocràcia. Per exemple, és la que regula assumptes com el codi de família a països considerats *mode-*

rats, com per exemple Jordània. La llei només s'aplicaria als musulmans, mentre que les altres comunitats es podrien regir en aquestes qüestions per les seves pròpies legislacions.

—**I què passaria si una llei aprovada al parlament contravingués la xària? Quina norma s'hauria d'aplicar?**

—La llei que aprovi el parlament és la que ha de valer. Si no, quin valor té el parlament? Seria inútil. Nosaltres no estem d'acord amb el model iranià, en què una institució formada per savis religiosos pot vetar les lleis. Nosaltres acceptarem el resultat de la voluntat popular, encara que no ens sigui favorable.

—**Us agradaria que es creés un califat que compregués tots els països de majoria musulmana?**

—Això és un somni molt llunyà. Ni tan sols la unitat dels països àrabs, que són molt més pròxims culturalment, no ha estat possible. Ara mateix, no és ni de bon tros una prioritat. A tots els països musulmans hi ha qüestions molt més importants. És massa aviat per a parlar d'això.

—**Creieu que hi ha d'haver cap límit a la llibertat d'expressió? Què en penseu de l'assassinat del cineasta holandès Theo van Gogh?**

—El límit ha de ser el respecte als altres, com passa també a les societats occidentals. No s'ha d'insultar ningú. Respecte a l'assassinat de van Gogh, per a nosaltres és inacceptable i el vam condemnar, com ho fem amb totes les accions terroristes adreçades contra aquells que exerceixen la seva llibertat d'expressió.

—**Creieu en la teoria del xoc de civilitzacions, o en el risc que passi en el futur?**

—Com a musulmans, no creiem en el xoc de civilitzacions, sinó en el diàleg i la convivència. L'Alcorà, per exemple, valora de forma positiva l'existència de la pluralitat. Els qui creuen en aquesta doctrina ho fan per justificar les seves guerres imperialistes. L'anomenada *guerra contra el terrorisme* té uns objectius altres que eliminar els terroristes.

—**Quina és la vostra definició de terrorisme?**

—És qualsevol mena de violència adreçada als civils per raons políti-

RICARD GONZÁLEZ

El líder dels Germans Musulmans de Síria, Sadr ad-Din al-Bayanuni, és partidari del diàleg i la convivència, i condemna amb fermesa la imposició de les idees i la violència.

ques, visquin on visquin: als EUA, a Espanya, al Marroc, etc. L'islam prohibeix expressament l'assassinat de dones i nens, fins i tot, en una guerra. Ara bé, una altra cosa és la resistència contra l'ocupant, que és reconeguda a la legislació internacional.

—**Síria té més o menys un milió de kurds. Com creieu que s'ha de resoldre l'anomenat problema kurd?**

—Els kurds sirians han de tenir dret a aprendre la seva llengua, i se n'ha

de promoure la cultura. A més, les desenes de milers de kurds a qui el règim va prendre la ciutadania, l'han de recuperar. Ara bé, això no ha de comprometre la unitat de Síria. A diferència de l'Iraq, a Síria els kurds es troben distribuïts per tot el país; per tant, no hi veig una solució autònoma.

Ricard González
Londres